

bestyrelsernes Frihed og Selvfærdighed være traadt under Fødder. Jeg kan godt forstaae, at man udtaler sig med Varme og bruger stærke Farver, naar der er en virkelig Fare tilfælde, men det kan jeg ingenlunde indrømme er Tilfældet her for Dieblisset. Jeg troer ikke, at Procentsystemet medfører den Fare, man har paapeget; jeg troer i det Hele taget, at vi Procentister paa langt nær ikke ere saa flemme eller have saa nedrige Hensigter, som man vil tillægge os; jeg troer, at, naar man ganske roligt og sindigt tager vort Forslag for og gaaer det igjennem, saa vil man blive overbevist herom. Jeg skal tillade mig at forudskikke den Bemærkning, at jeg har en ligesaa varm Interesse for Communalbestyrelsernes Selvfærdighed som nogen Mand her i Landet; jeg har i mit private Liv steds søgt at hævde min personlige Frihed og Uafhængighed, og det har gjort, at hvor jeg har været Medlem af Communalbestyrelser eller andre offentlige Indretninger, har jeg søgt for vises Vedkommende at hævde det Samme, naturligtvis indenfor visse bestemte Grændser, idet jeg naturligtvis altid har været villig til at bøie mig for de Autoriteter, som havde Ret til at byde. Det kan gjerne være, at min tidligere Opdragelse, som fra Barndommen af har været streng og militairisk, har gjort det lettere for mig end for mangen Anden, men jeg troer slet ikke, at det vilde være til nogen Skade, om en saadan Anstuelse, en saadan Bevidsthed var tilfælde i det Hele hos Befolkningen, en Bevidsthed om, at Loven staaer over os Alle, at vi ikke alene skulle adlyde den, men at vi ogsaa skulle bøie os for de Personer, som skulle haandhæve Loven, og at der er Forhold her i Verden, hvor det er givet for Nogle at byde og for Andre at lyde.

Naar vi nu altsaa tage dette Forslag for — jeg maa gjøre det høie Thing en Undskyldning for, om jeg igjen skulde komme tilbage paa Noget af det, som jeg fremsførte første Gang — vil man finde, at Communalbestyrelserne og Rigningscommissionerne skulle besørge Ansættelsen af den skattepligtige Indtægt for Skattehæderne i Communen. Ved dette Hverv have de fuldstændig Frihed; de ere ene og alene bundne ved deres Overbeviisning og ved

deres Samvittighed. De kunne igjennem Regeringscommissionens indhente alle de Oplysninger, som de skønne at være nødvendige, for at de tilfredsstillende kunne røgte deres Hverv, og ved Siden af sig have de Districtscommissionerne som veiledende og raadgivende, men uden at disse ere istand til at udøve nogen Indflydelse paa Skattecommissionens Beslutninger; de have ikke engang Stemme i Skattecommissionen. Naar Skattecommissionen har foretaget de første Indtægtsansættelser, sender den dem ind til Regeringscommissionens. Regeringscommissionens gennemgaaer og prøver dem da paa det Nødtigste, undersøger, om der er nogen Feil enten i det Hele eller i de enkelte Indtægtsansættelser, henleder saa Skattecommissionens Opmærksomhed derpaa og opfordrer til at foretage de fornødne Rettelser. Men nu er Skattecommissionen aldeles ikke tvungen til at efterkomme denne Opfordring af Regeringscommissionens; alene naar den finder, at han har Ret, vil den være nødsaget til at gjøre det, men altsaa kun efter sin egen Overbeviisning. Kommer Rigningslisten saaledes tilbage fra Skattecommissionen til Regeringscommissionens, og Opfordringen fra denne ikke er efterkommen eller ikke i sin Heelhed er efterkommen af Skattecommissionen, har Regeringscommissionens Ret til at gjøre den endelige Indtægtsansættelse for Skattehæderne, men denne Indtægtsansættelse skal han efter vort Forslag opføre i en særegen Rubrik ved Siden af Skattecommissionens. Det vil altsaa foreligge for Offentligheden, for samtlige Skattehædere, hvorledes Indtægtsansættelserne ere foretagne, og af hvem de ere foretagne, og naar Rigningslisten har foreligget til offentligt Eftersyn i 14 Dage, have alle Skattepligtige Ret til at fremkomme med Klage over deres Ansættelse; er Ansættelsen skeet af Skattecommissionen, henvender Klageren sig med sin Klage til denne; er den skeet af Regeringscommissionens, henvender han sig til Regeringscommissionens, og det maa være en Misforstaaelse af det ærebe 1ste Medlem for 9de Kred (M. Rasmussen), naar han i forrige Møde sagde, at de Skattepligtige bleve forurettede derved, at de ved deres Klage over Regeringscommissionens Ansættelse ikke kunde